

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010512
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1619010512.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného A. E., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 02.12.2019 sp. zn. 3T/107/2019, na verejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. E., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 02.12.2019 sp. zn. 3T/107/2019 bol obžalovaný A. E. uznaný za vinného pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že od presnejšie nezisteného dňa roku 2018 až do dňa 10.04.2019 si od A. E. v obci Q. a jeho okolí, najmä na parkovisku pred priemyselným parkom v M. pred spoločnosťou T. E. s.r.o. najmenej dvakrát týždenne bez príslušného povolenia neoprávnené sústavne za odplatu zabezpečoval psychotropné látky, a to metamfetamín, pričom tieto následne prechovával na doposiaľ nezistených miestach v obci Q. ako aj pri sebe, pričom metamfetamín aj sám užíval, rovnako tak metamfetamín v okrese Malacky, najmä v obci Zohor, C., A. a M. a v ich okolí sústavne distribuoval, rovnako tak metamfetamín odpredával najmä po telefonicknej objednávke drobným konzumentom, predovšetkým D. D. približne od júla 2018 dvakrát týždenne za 30,- Eur a E. T. od januára 2019 približne päťkrát do mesiaca za 50,- až 100,- eur, ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, pričom dňa 10.04.2019 boli pri jeho osobnej prehliadke v čase od 17.55 hod. do 18.40 hod. zaistené okrem iného aj

ako stopa č. 1A plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 296 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 73,3 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) so stopami dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán, MSM), obsahujúci 217 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 5 - 22 bežným jednotlivým dávkam drogy,

ako stopa č. 1C zrezaná zatavená plastová injekčná striekačka, ktorá obsahovala biely kryštalický materiál s hmotnosťou 1.218 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 71,9 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) so stopami dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán, MSM), obsahujúci 876 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 22 - 88 bežným jednotlivým dávkam drogy,

ako stopa č. 2A plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 3.459 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 57,8 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s prímiesou dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán, MSM), obsahujúci 1.999 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 50 - 200 bežným jednotlivým dávkam drogy,

ako stopa č. 2B plastové vrečko s tlakovým uzáverom, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 6.901 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 71,6 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) so stopami dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán, MSM), obsahujúci 4.941 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 124 - 494 bežným jednotlivým dávkam drogy,

s tým, že podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky je súhrnná hodnota vyššie uvedených zaistených psychotropných látok najmenej vo výške 308,70 eur, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. Skupiny psychotropných látok.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí a to 1 kus mobilný telefón zn. Blaupunkt, čiernej farby, nezisteného IMEI a 1 kus mobilný telefón zn. Sony Blackview, dotykový, čiernej farby, nezisteného IMEI.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. bolo vyhlásené, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. sa obžalovanému zároveň uložilo ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný A. E., smerujúce výlučne do výroku o treste. V písomných dôvodoch podaného odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu predovšetkým poukázal na to, že okresný súd vyhodnotil dôkazy a dôležité okolnosti prípadu takým spôsobom, že tieto mohol použiť a využiť ako mimoriadne okolnosti na zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu stanovenú zákonom. Záverom dodal, že bližšie dôvody podaného odvolania uvedie až po doručení písomne vyhotoveného prvostupňového rozsudku.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný A. E., jeho obhajca a prokurátor krajskej prokuratúry. Obžalovaný v zmysle ustanovenia § 61b ods. 1 Tr. por. bol účastný verejného zasadnutia prostredníctvom videokonferenčného zariadenia a to v rámci prijatých mimoriadnych opatrení v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid -19.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanému uložil za použitia ustanovenia § 39 Tr. zák. podmienený trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou, prípadne, aby odvolací súd za použitia tohto zmierňovacieho ustanovenia znížil výmeru trestu odňatia slobody.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté, nakoľko výrok o treste považuje za primeraný.

Obžalovaný A. E. na verejnom zasadnutí uviedol, že ľutuje spáchanie skutku. Počas výkon väzby si uvedomil mnohé veci a chce sa napraviť. Poukázal na svoje rodinné pomery, keďže má rodičov už v pokročilom veku a tí si vyžadujú jeho opateru. On sa chce zamestnať a viesť riadny život. Záverom žiadal, aby bol odvolací súd voči nemu zhovievavý a uložil mu podmienený trest odňatia slobody, keďže chce dostať ešte jednu šancu, ktorú určite nepremárni.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného A. E. nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, že by odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany obžalovaného iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval nielen výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ale nepreskúmaval ani výrok o ochrannom opatrení.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný A. E. na hlavnom pojednávaní konanom 02.12.2019 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne samosudkyňa okresného súdu prijala vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil podľa § 257 ods. 8 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania obžalovaného, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému A. E. bol v predmetnej trestnej veci uložený primeraný a spravodlivý trest odňatia slobody, vrátane jeho výmery, pričom treba tiež konštatovať, že nenastali zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie tohto trestu podľa § 39 Tr. zák., hoci sa takéhoto postupu obžalovaný domáhal. Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci, odvolateľ voči tomuto druhu trestu nevzniesol žiadne výhrady, či námietky. Napriek tomu, súd II. stupňa vyslovuje, že okrem trestu odňatia slobody bolo potrebné obžalovanému uložiť i trest prepadnutia veci, keďže tento trest sleduje predovšetkým účel, aby vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu, bola zneškodnená.

Je potrebné tiež zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

Prvostupňový súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho rozsah, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

Nepochybil okresný súd, keď vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a nevzhliadol žiadnu priťažujúcu okolnosť. Východiskom pre ukladanie trestu odňatia slobody bola základná výmera

trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov. Za situácie, keď prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, bolo potrebné znížiť hornú hranicu trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.) a trest odňatia slobody následne ukladať v upravenej (zníženej) výmere a to v rozpätí od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov.

Nakoľko obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky t. j. trest vymeraný na dolnej hranici trestnej sadzby, išlo o trest síce citelný, ale skôr trest mierny, ako prísny. S poukazom tak na charakter skutku, ako aj osobu obžalovaného, ktorý sa už v minulosti dostal do rozporu so zákonom, krajský súd vyvodil, že uloženie iného druhu trestu, akým je iba nepodmienečný trest odňatia slobody, neprichádza vôbec do úvahy. V tomto smere je preto odôvodnené také preventívne pôsobenie na obžalovaného, ktoré mu účinne zabráni v dopúšťaní sa trestnej činnosti, pričom je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takýto druh trestu odráža v sebe nielen minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, ale tiež jeho vývoj z hľadiska možného páchania trestnej činnosti.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentmi odvolateľa, že v posudzovanom prípade boli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd nezistil také okolnosti prípadu alebo také pomery obžalovaného, ktoré by vzhľadom na svoju povahu a intenzitu boli takého rázu, ktoré by jednotlivo alebo v spojitosti s ostatnými okolnosťami prípadu alebo jeho pomermi, odôvodňovali uložiť obžalovanému trest odňatia slobody aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa režimu § 39 ods. 1 Tr. zák. Možno preto uzavrieť, že požiadavka obžalovaného, aby mu odvolací súd uložil iba podmienečný trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou za použitia zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., bola zjavne neopodstatnená.

V posudzovanej veci nebolo možné aplikovať ani prijaté stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, ohľadom zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analgiam. Náhľad na charakter a rozsah skutku, z ktorého bol obžalovaný A. E. uznaný za vinného, jednoznačne vylučoval postup podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analgiam. Treba si uvedomiť i fakt, že sa nejedná o automatický nárok obžalovaného na takýto postup, ale len o fakultatívnu možnosť, pri ktorej musí konajúci súd vychádzať aj z okolností prípadu i osoby páchatel'a a toto všetko premietnuť do svojich záverov ohľadom ukladania trestu.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že mobilné telefóny patrili výlučne obžalovanému A. E. (a toto nebolo ani medzi procesnými stranami sporné), pričom išlo o veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu. Trest prepadnutia veci sa preto mal ukladať podľa ustanovenia § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Vzhľadom na tieto zistenia bolo zjavné, že okresný súd sa dopustil formálneho pochybenia, keď tento druh trestu ukladal iba podľa ustanovenia § 60 ods. 1 Tr. zák., hoci pri správnom postupe mal aplikovať ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. S poukazom na princíp stability súdnych rozhodnutí, odvolací súd na uvedenú nesprávnosť okresného súdu iba poukazuje, bez potreby ju korigovať, keďže takéto formálne pochybenie nemalo zásadný vplyv na správnosť samotného meritórneho rozhodnutia.

Odvolací súd na podklade uvedených úvah, keďže nezistil riadny relevantný dôvod na prípadnú zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaného RZ. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.